

zi — održali prvi dio svog programa. Sama publika uvjetovala je i sastav programa, tako da je — uz nekoliko višeglasnih kompozicija domaćih i stranih autora, izvedeno i više duhovnih šansona; sve na opće zadovoljstvo prisutnih.

U nedjelju, za vrijeme mise u 11 sati, pred prepunom crkvom vjernog puka, bila je posveta orgulja, koju je obavio vlč. dr. Franjo Komarica, profesor na VVTS u Sarajevu. Pod misom je pjevao bogoslovski Oktet, zajedno s Dječjim župskim zborom i pukom. Poslije mise izveden je drugi dio programa. Najprije su bogoslovi izveli nekoliko kraćih glazbenih djela na orguljama. Poslije toga izvedena je kantata o Anđelka Fazinića za soliste, zbor i orgulje *Priorova priča*, kao i još nekoliko višeglasnih kompozicija domaćih i stranih autora.

U subotu i u nedjelju nastupio je vrlo uspješno i Dječji župski zbor s nekoliko šansona, koji je za ovu priliku uvježbala s. Veselka Grebenar. Inače, zbor je počela oblikovati i dalje će nastaviti s njim raditi s. Violeta Kolja.

Nastupom i bogoslova i Dječjeg zbora prisutni su bili veoma oduševljeni, tako da su mnogi izrazili želju da opet tako nešto dožive.

Prije devet mjeseci župnik Višaticki doveo je na župu sestre družbe Kćeri Božje Ljubavi. One su preuzele i brigu oko liturgijskog pjevanja. Već za ovo kratko vrijeme, može se reći bez lažne skromnosti, puno su postigle. Djecu su oduševile za pjevanje, pa stalno pitaju: »Kad će slijedeća proba?« Mi im na tom uspjehu čestitamo i nadamo se da će uz nove orgulje i liturgijsko slavlje u župi biti još bogatije duhovnim plodovima na neprolaznu dobrobit svih koji ih budu slavili.

Srećko PETROV

SIBENIK. — u nedjelju 21. svibnja 1981., u crkvi »Gospa van grada« u Šibeniku održan je koncert duhovne vokalno-instrumentalne glazbe. Nastupili su umjetnici: Cynthia Hassel-Bakić, sopran, član Splitske opere; Ante-Josip Soldo, tenor, profesor na Franjevačkoj srednjoj vjerskoj školi u Sinju i mo. Anđelko Klobučar, skladatelj, orguljaš. Koncert je zaista bio duhovno-glazbeni doživljaj za šibensku publiku, koja je do zadnjeg mjesta ispunila crkvu.

Program koncerta:

1. J. Pachelbel, *Ciaccona*, orgulje
2. a) J. S. Bach, *Mein gläubiges Herze*, kantata 68, sopran
b) W. A. Mozart, *Alleluja*, sopran
3. O. Messiaen, *Les Magies*, orgulje
4. »Negro Spirituals«, *Lit is David play on ye harp; Sweet little Jesus Boy; Rinde on, King Jesus* (King of king)
5. Fr. Dugan, *Toccata*, orgulje
6. B. Papandopulo, *Alleluja* duet (sopran—tenor); M. Lešćan, *O Marijo*, sopran solo; A. Klobučar, *Raduj se Kraljice*, duet (sopran—tenor); W. A. Mozart, *Sub tuum praesidium*, duet (sopran—tenor)
7. J. S. Bach: *Toccata d—mol*

Posebna atrakcija za publiku bile su treća i četvrta točka koncerta. *Les Magies* (čarolije) je skladba za orgulje od suvremenog francuskog skladatelja O. Messiaena. Mo. Klobučar je to djelo izveo s profinjenom muzikalnošću, neobičnom virtuoznošću i izvanrednom registracijom, te dočarao fantastiku što ju je skladatelj htio izraziti. *Les Magies* bio je kao spontani uvod u »Negro Spirituals« (crnačke duhovne pjesme). Cynthia Hassel-Bakić, pjevačica iz Bostona, otpjevala ih je intimno i proživljeno jer je s njima i odrasla. Ona

je svojom neposrednom interpretacijom šibenskoj publici darovala dio svoje bostonske duše. Duhovne pjesme crnačke kršćanske braće pune su nebeske vedrine, poruke radosti i vjesnici bratstva i ljubavi među svim narodima dobre volje. Cynthia Hassel-Bakić glazbene je studije završila u rodnom Bostonu (USA), a u pjevanju se usavršavala u New Yorku i Salzburgu.

Zadovoljna i razdragana publika pozdravljala je i nagrađivala umjetnike oduševljenim pljeskom iza svake točke. Na kraju koncerta su ih dočekali slušaoci i obdarili lijepim buketima svježih mirisavih svi-banjskih ruža.

A. M.

»COLLEGIUM PRO MUSICA SACRA« U PROTEKLOJ ŠKOLSKOJ GODINI 1980/81.

Nakon veće unutarnje obnove svojih članova, Collegium pro musica sacra je kroz proteklo razdoblje još jednom pokazao kontinuitet svoga rasta i neprekidnog sazrijevanja u svom načinu djelovanja. Svoj prvi nastup Collegium ima 21. 9. 80. u katedrali, gdje organizira duhovno-glazbeno razmatranje »Riječ i glazbu«, a na temu: Slavim Te, Gospode! Razmatranje ima oblik molitve u klicanju kroz glazbu I. Lukačića i V. Jelića te kroz riječ D. Tadijanovića, J. Zinka, i Sv. Pisma.

19. 10. 80. Collegium izvodi u prepunoj zagrebačkoj katedrali *Krunidbenu misu* W. A. Mozarta, a liturgiju tom prilikom predvodi dr. Stjepan Kožul, inače voditelj duhovno-glazbenih razmatranja »Riječ i glazba«. Bio je to izuzetan doživljaj za sve one koji su mu prisustvovali. Slijedi nastup u crkvi sv. Blaža na kojem se po drugi put u okviru liturgije izvodi *Krunidbena misa* W. A. Mozarta, a svečano slavlje tom prilikom predvodi Danijel Labaš.

25. 10. 80. Collegium ima dva nastupa, jedan u Slavonskom Brodu, a drugi u Bošnjacima, gdje se predstavlja *Glorijom* A. Vivaldija te djelima Telemanna, Bacha, Lukačića i Scarlattija.

31. 10. 80. Collegium pro musica sacra drži svoj svečani koncert u HGZ-u na kojem približava publici dva velika djela dvaju velikih autora: *Gloriju* A. Vivaldija te *Krunidbenu misu* W. A. Mozarta. Oba su djela pisana za sole, zbor i orkestar. Od solista koji su tom prilikom pripomogli izvedbi sjećamo se Olge Vulić, Cecilije Pleše, Želimira Puškarića i Marijana Jurišića.

10. i 11. 11. 80. ss. Imakulata Malinka i Cecilija Pleše imaju svoj solistički koncert u Künzelsau nedaleko Stuttgarta.

9. 12. 80. Collegium sudjeluje na koncertu što se održava u velikoj dvorani V. Lisinskog u svrhu prikupljanja novčanih sredstava za unapređenje rada »Liga za borbu protiv raka« i međusobnog zbližavanja i upoznavanja naših naroda, pod naslovom: »Duhovna glazba na tlu Jugoslavije«. Osim Collegiuma pro musica sacra sudjelovali su i zbor KUD-a »Moše Pijade«, Ljubljanski oktet, Zbor kršćanske adventističke crkve, Sveštenečki hor iz Beograda te solist Al Đunidi Ahmad. Collegium se tom prilikom predstavio publici s gregorijanskim koralom te motetima Lukačića i Scarlattija.

28. 12. 80. Collegium organizira božićno duhovno-glazbeno razmatranje na temu: »Rodi se brat, skroman i svet«. Slušaoci su mogli čuti glazbu A. Vivaldija i riječ L. de Vege, D. Domjanića te o. Bonaventure Dude.

6. 1. 81. Collegium još jednom izvodi *Krunidbenu misu* W. A. Mozarta, ali ovaj put u Bazilici Srca Isusova. Voditelj liturgije bio je dr. Božidar Nagy.

19. 1. 81. Collegium drži mali interni koncert povodom blagoslova svoga studija za rad. Studio je blagoslovio gosp. nadb. Franjo Kuharić.

Slijedi ponovo »Riječ i glazba« u katedrali i u crkvi sv. Terezije u Miramarskoj ulici, 5. 4. 81. na temu: »Evo čovjeka!«, a uz glazbu Viadane i Palestrine. Riječ je izabrana iz bogate baštine I. Andrića te iz proroka Jeremije i Izaije. Kroz cijelo to vrijeme Collegium se marljivo priprema za prvu izvedbu *Oster-oratoriuma* J. S. Bacha na uskršni ponedjeljak 20. 4. 81. u Bazilici Srca Isusova.

Isto djelo Collegium izvodi u HGZ-u 26. 4. 81. sa solistima: Darijom Hreljanović, Cecilijom Pleša, Zelimiom Puškarićem i Miroslavom Živkovićem. U prvom dijelu koncerta mogli su se slušaoci upoznati s motetima Viadane, Palestrine i Lukačića »a cappella«, a u drugom dijelu s bogatstvom stavaka *Oster-Oratoriuma*.

U mjesecu svibnju slijede tri nastupa u okviru liturgije: u crkvi sv. Antuna 26. 5. 81., u crkvi Marije Pomoćnice 31. 5. 81. te u crkvi Bl. Marka Križevčanina 7. 5. 81.

14. 6. 81. sestre Imakulata Malinka i Cecilija Pleša imaju večer duhovne glazbe u katedrali sv. Vida, u Rijeci gdje publika ima prilike čuti izabrana djela J. S. Bacha, F. Händela, F. Couperina, V. Jelića, I. Lukačića, W. A. Mozarta, A. Dvořaka, C. Francka, F. Dugana i M. Leščana.

21. 6. 81. održana je u katedrali »Riječ i glazba« posvećena djeci na temu: »Hajdemo u Dom Gospodnji!«

Krajem lipnja, od 26. 6. 81. — 29. 6. 81. Collegium putuje u Graz kako bi sudjelovao u zajedničkoj proslavi »Katoličkog dana u Štajerskoj 1981.« Uslijedili su mnogobrojni nastupi (7) pred šarolikom publikom iz različitih krajeva zemlje i cijelog svijeta. Kratki nastup povodom ostvaranja svećeničkog seminara prethodio je cjelovečernjem koncertu u Stadtpfarrkirche u Grazu na kojem se Collegium predstavio publici djelima naših autora: Slavenskog, Jelića, Lukačića, Županovića te motetima Palestrine, Viadane i Gorczyckog. Solisti su tom prilikom bili: Cecilija Pleša, Vinko Paić, Želimir Puškarić, Carmen Fuchs, Aleksandra Keglević, Željko Petrač, Dragutin Fuchs i Matko Štajcer. Kao gost cistercijske opatije Heiligenkreuz koja leži nedaleko Graza Collegium se predstavio »Staroslavenskom misom« A. Vidakovića te s nekim manjim djelima naše liturgijske baštine.

5. 7. 81. Collegium sudjeluje u proslavi 25. objećnice misništva msgr. Vladimira Stankovića u Kutini, u crkvi sv. Marije Snježne. Izvodi se *Krunidbena misa* W. A. Mozarta, a liturgiju predvode msgr. Vladimir Stanković, dr. Bonaventura Duda i Živko Kustić.

Svoju radnu godinu Collegium pro musica sacra završava hodočašćem u Mariju Bistricu 11. 7. 81. Tom prilikom na misi posvećenoj zavjetnom hodočašću grada Zagreba na Mariju Bistricu, koju predvodi gospodin nadbiskup Franjo Kuharić, Collegium pjeva *Staroslavensku misu* A. Vidakovića. Na postajama Križnog puta mogli su se čuti moteti Viadane, Palestrine i Scarlattija. Na večernjem bdjenju pod vodstvom gosp. nadb. Franje Kuharića Collegium na način »Riječi i glazbe« vodi klanjanje pred presv. oltarskim sakramentom.

Promatrajući ovaj pozamašan niz nastupa možemo reći da je rad Collegiuma pro musica sacra i ove godine urodio mnogim plodovima.

KAKO JE NASTALA HIMNA SVETOM VLAHU VILIĆA I IVELLIIJA

Svake godine 3. veljače slavi se u Dubrovniku na najsvečaniji način blagdan sv. Vlaha (Blaža). Svečanost ima svoj liturgijski dio i građanski. Započinje u predvečerje blagdana pred crkvom sv. Vlaha. Rektor crkve najavljuje svečanost, pušta iz kaveza dva goluba simbolizirajući time ljepotu slobode, a na Orlandovu stupu pred svećevom crkvom podiže se zastava s natpisom Libertas. Sloboda je bila ideal i najveća briga dubrovačke republike. Ali Dubrovnik je vjerovao da ona nije dovoljno zaštićena ni gradskim zidinama ni tvrđavama, ma kako impozantnima, ako nije zaštićena odzgor, nebeskim zaštitnikom sv. Vlahom. Zato je njegov lik bio ne samo na oltaru njegova svetišta, već i na gradskim »mirima« te zapadnim i istočnim vratima grada.

Pred blagdan je u crkvi sv. Vlaha svečana večernja, a na sam blagdan svečana euharistijska liturgija koju u katedrali predvodi biskup. Prve nedjelje po blagdanu dolaze u Dubrovnik predstavnici mjesta dubrovačke okolice sa svojim barjacima da ih »razvijaju« pred crkvom sv. Vlaha iskazujući mu na taj način svoju ljubav, poštovanje i zahvalnost. Poslije svećane mise u katedrali slijedi procesija po gradu s moćima sv. Vlaha i drugih svetaca.

U čitavoj ovoj svečanosti časno mjesto ima himna sv. Vlahu. Poznate su skladbe prof. Lederera i maestra Vrutickoga. Ali one imaju liturgijski tekst, u kojem se ne spominje odnos sv. Vlaha s Dubrovnikom. A taj tekst nije bio ni prikladan za izvanliturgijsko slavljenje velikoga dubrovačkog patrona. Pored toga Dubrovčani razasuti po svijetu svake godine toga dana dušom su sjedinjeni s Dubrovnikom i sv. Vlahom, kojega slave liturgijom i ponekom akademijom ili svećanim sastankom. Potrebu jedne takve, dubrovačke himne sv. Vlahu osjetila su na poseban način dva Dubrovčanina, koji nisu živjeli u Dubrovniku, ali im je srce bilo u Dubrovniku. To su bili dr. Vinko Vilić i Rade Ivellio. Dr. Vilić bio je liječnik, dugo godina je radio u Zagrebu, a onda se preselio na Rijeku, gdje je umro prošle godine 1980. Ali dr. Vilić je bio i pjesnik, izdao je i zbirku svojih pjesama. Autentični Dubrovčanin, emocionalan i sensibilan, uzbudljiv. Uz Dubrovčanku tor »feste svetoga Vlaha« na Rijeci. — Rade Ivellio tor »feste svetoga Vlaha« na Rijeci — Rade Ivellio bio je glazbenik. Studirao je na muzičkoj akademiji u Zagrebu, i odmah nakon završenog studija nastupio u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu kao operni dirigent. Neko vrijeme bio je direktor opere u Osijeku, a zatim ponovno u Zagrebu.

Ivellio i Vilić često su se sastajali u Zagrebu. I mislili na svoj Dubrovnik. Bili su načistu s time da Dubrovniku treba himna, u kojoj će grad sv. Vlaha zbiti svoje najdublje osjećaje i težnje. U mnogim tim susretima ponovljena je ista misao, ali nije dolazilo do ostvarenja. Nedostajalo je ono nešto što se zove nadahnuće. Pored toga postavljalo se pitanje što najprije učiniti, da li spjevati tekst himne pa na tom tekstu komponirati melodiju, ili prije komponirati melodiju pa za njom spjevati tekst. To nije znao ni Vilić ni Ivellio. Jedne večeri opet je bio govor o himni. Ivellio je sjedio za klavirom i udario prve uvodne akorde u B-duru. Kao da je istodobno udario po žicama pjesničke Vilićeve duše, koja se je uzbudila nakon odsvirana četiri akorda. Vilić im je odmah dao dušu:

Sad razvijmo barjak, pred oltar kleknimo svi, Ivellio nastavlja svojim nadahnućem krećući melodijom do F i spuštajući se do a. Vilića melodija prenosi u slavnu prošlost Dubrovnika: